زیر آسمان فیروزه‌ای

رکورد تازه در رویداد تابستانه گالری «گلستان»

فروش نیم‌میلیاردی ۱۰۰ اثر ۱۰۰ هنرمند

● **شرق:** «لیلی گلستان» از خلق یک رکورد تازه در صد اثر صد هنرمند، رویداد تابستانه گالری گلستان خبر داد. عصر جمعه ۱۵شهریور ۹۲ بیست‌ویکمین دوره رویداد صد اثر صد هنرمند با حضور بسیار خیره‌کننده هنرمندان و علاقه‌مندان به هنر آغاز به‌کار کرد که با اعلام «لیلی گلستان» موفق به فروش ۴۲ اثر هنری و در مجموع به مبلغ ۵۲۰میلیون‌تومان شد. در افتتاحیه این رویداد که تا پاسی از شب ادامه داشت، هر دو اثر انتزاعی سهراب سپهری به‌ترتیب به مبلغ ۲۵۰میلیون‌تومان و ۱۶۰میلیون‌تومان به فروش رفتند علاوه بر این آثار نام‌های بزرگی نظیر سیدمحمد احصایی، فریده لاشایی، جعفر روح‌بخش، ایرج زند، مش اسماعیل، نصرت‌الله مسلمیان و... نیز در شب نخست خریداری شدند. اما لیلی گلستان، مدیر گالری گلستان از اقبال شایان‌توجه بازار هنر به آثار جوانان به وجد آمده است و با ذکر این خبر که از ۴۲ اثر فروخته‌شده بیش از ۳۰ اثر به جوانان تعلق دارد، این

مهم را مایه مباهات خود و بیانگر دستیابی صد اثر صد هنرمند به یکی از هدف‌هایش خواند. گلستان همچنین خاطرنشان کرد در یک نگاه کلی، چهره‌های تازه و خریداران جدید، عصر جمعه آثار نام‌های بزرگ را خریداری کرده‌اند و کلکسیونرهای قدیمی آثار نقاشان جوان را به گنجینه‌هایشان اضافه کردند. بیست‌ویکمین «صد اثر ۱۰۰ هنرمند» تا چهارم مهرماه دایر است و در آن ۱۷۷ اثر از حدود ۱۷۰ هنرمند چهار نسل هنر معاصر ایران در زمینه‌های نقاشی، نقاشی‌خط و مجسمه در معرض تماشا و فروش قرار گرفته است. گالری گلستان در خیابان دروس، خیابان کماسایی، پلاک ۳۴ واقع است.

کات

معاون هنری وزارت ارشاد:

تصمیمات چند ماه اخیر بازنگری می‌شود

● **شرق:** در حالی که رییس سازمان سینمایی می‌گوید درباره برخی از تصمیم‌ها و مجوزهایی که در دو ماه گذشته صادره شده تجدید نظر می‌کند؛ کمیسیون اصل ۹۰ گزارش نهایی درباره شکایت خانه‌سینما را از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و جواد شمقدری هفته اول مهرماه اعلام می‌کند. «مصطفی افضلی‌فرد» سخنگوی کمیسیون اصل ۹۰ در گفت‌وگو با «خانه ملت» ضمن اعلام این نکته گفته است: «این کمیسیون نظرات و اقدامات خود را در این خصوص جمع‌بندی و با آغاز به کار مجلس در هفته اول مهرماه گزارش نهایی خود را اعلام می‌کند. موضوع شکایت ارجاع‌شده به کمیسیون اصل ۹۰، عملکرد سازمان سینمایی درباره جایگاه خانه سینما و ادامه فعالیت این مجموعه صنفی است.» «جواد شمقدری» معاون سابق سینمایی روز چهارشنبه گذشته بعد از رفتن به این کمیسیون اعلام کرده بود که تصمیم برای انحلال خانه سینما توسط وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گرفته شده و او فقط برای پاره‌ای از توضیحات به این کمیسیون رفته است. اما «حجت‌الله ایوبی» رییس سازمان سینمایی در آستانه روز ملی سینما در گفت‌وگو با ایسنا درباره موضوع تبدیل «بنیاد» سینمایی فارابی به «موسسه» با بیان اینکه مدیران فعلی فارابی این مساله را تکذیب کردند، می‌گوید: «البته با توجه به تصمیمی که دولت گرفته است مصوبات و تصمیمات چند ماه اخیر بررسی و بازنگری شود، آقای جنتی نیز به ما گفتند که همه تصمیمات و مجوزهای دو ماه اخیر، قابل بازنگری هستند.» رییس سازمان سینمایی در پاسخ به اینکه ممکن است، مجوزهای ساخت و نمایش فیلم‌ها که در چند ماهه اخیر صادر شده است، بازنگری شود، پاسخ داد: انشاءالله انتصاب‌های شورای صدور پروانه نمایش و ساخت را انجام خواهیم داد و ترکیب را اعلام می‌کنیم. ما درباره هیچ فیلم خاصی که طی چند وقت اخیر مجوز ساخت یا نمایش گرفته است، صحبت نمی‌کنیم بلکه بیشتر بازنگری و بررسی تصمیم‌هایی است که تعهدی برای آینده می‌آورند.»

خبرسازان

پسیانی با ده‌نمکی همکاری نمی‌کند

● آتیلا پسیانی می‌گوید که نه قراردادی برای بازی در مجموعه معراجی‌ها بستم و نه حتی قول شفاهی برای بازی در آن دادم. در روزهای گذشته خبری مبنی بر حضور پسیانی در تازه‌ترین ساخته مسعود ده‌نمکی منتشر شد که با واکنش این بازیگر روبه‌رو شد و به مهر گفت: «تولیدکنندگان مجموعه «معراجی‌ها» با من در حال مذاکره بودند ولی من حتی قول شفاهی برای بازی در این مجموعه را به آنها ندادم و قرار هم نبود که در مجموعه «معراجی‌ها» بازی کنم.» به‌دنبال انتشار تکذیب این خبر توسط پسیانی روابط‌عمومی این مجموعه نیز خبر منتشرشده مبنی بر قرارداد ایشان با سریال «معراجی‌ها» را موثق ندانست.

شجریان در نشست نمایشگاه سازهای ابداعی‌اش:

شرایط فراهم شود، کنسرت می‌دهم

سحر آزاد

عکس: رضا عزیزی

ازدحام، از یک پیشنهاد شروع شد. مسوولان برگزاری نشست مطبوعاتی از خبرنگاران خواستند تا عکسی دسته‌جمعی بگیرند اما کسی نمی‌دانست همین ایده می‌تواند پایان یک نشست خبری را مانند مراسم فرش قرمز فیلم‌های سینمایی کند. سرها به این‌سو و آن‌سو می‌رود تا مقابل دوربین جای بگیرند. اصلا مهم نیست کسی که کنارشان ایستاده، چند دقیقه قبل همکاری محسوب می‌شد که شانه‌به‌شانه‌اش در حال نوشتن بود. ازدحامی که شکل گرفته، تنها یک دغدغه دارد، آن هم گرفتن عکس با محمدرضا شجریان؛ خواننده‌ای که دو سال است به میان خبرنگاران نیامده. موضوع نشست خبری شجریان که صبح دیروز، ۱۶ شهریور در خانه موسیقی برگزار شد، برپایی دومین نمایشگاه سازهای ابداعی‌اش بود؛ اما همین موضوع بهانه‌ای شد تا یکی از اولین سوال‌هایی که از او پرسیده می‌شود، درباره برگزاری دوباره کنسرت در ایران باشد. تقریبا شش سال از آخرین باری که شجریان در کشورش روی صحنه رفت، می‌گذرد. بسیاری از خبرنگاران با اظهار خوشحالی از حضور دوباره او در جمع خود می‌خواهند بدانند، چه زمانی می‌توانند شاهد برپایی کنسرتی تازه از استاد آواز باشند. شجریان پاسخ می‌دهد: «اگر شرایط مناسبی فراهم شود، مشتاقم روی صحنه بروم.»

از دوران دبیرستان نجاری می‌کردم

استاد آواز ایران در ابتدای نشست به ذکر دلایل ساخت سازهای ابداعی خود پرداخت: «در موسیقی سنتی اساتید بزرگی داریم که سازها را به زیباترین شکل نواختند و ما با آن صداها زندگی کردیم. آنچه مرا به ساخت ساز وادار کرد و انگیزه‌ام برای شروع این کار شد، موسیقی ارکستری کشور ماست. در ارکسترهای ما سازهای سنتی به‌طور کامل جوابگو نیستند و از طرفی تعدادشان کم است مخصوصا سازهایی برای صداهای بم نداشتیم اما در موسیقی غربی برای صداهای بم سازهای کنترباس و ویلن‌سل وجود دارند.» شجریان در توضیح بیشتر این مشکل افزود: «نوازنده‌هایمان دوست داشتند سازهای بم هم داشته باشند. بنابراین طی سال‌های اخیر این انگیزه در من به وجود آمد تا در کنار سازهایی چون عود، سنتور و دیگر سازهای زهی تجربه‌هایی را کسب کنم. به نظرم این سازهای ابداعی، خواهرهای مهربانی برای سازهای سنتی هستند.» او در مورد اینکه چرا زودتر این سازها را به نمایش نگذاشته، گفت: «تجربه‌ای که از موسیقی ایرانی طی این چند دهه کسب کردم در دوران جوانی وجود نداشت. در این مدت هم با سلایق آهنگسازانی که در کنارشان بودم مثل فرامرز پایور و پرویز مشکاتیان آشنا شدم. آنها همواره دنبال رنگ جدیدی از موسیقی بودند تا بتوانند از آن در نواختن سازهای ایرانی در ارکستر استفاده کنند.» او سپس درباره پذیرفته‌شدن سازهای ابداعی از سوی پیشکسوتان گفت: «البته تجربه نوازندگی برای این سازهای ابداعی در اساتید و پیشکسوتان یک مقدار با احتیاط انجام می‌گیرد اما برای جوان‌ها راحت‌تر است. می‌خواستم جوان‌ها هنر خود را با این سازها نشان دهند.» شجریان همچنین با بیان اینکه این سازها نیاز به آموزش ندارد، عنوان کرد: «نوازنده‌های خلاق خیلی زود شخصیت هر ساز را پیدا می‌کنند. البته هر نوازنده‌ای به این مرحله نمی‌رسد و افراد کمی هستند که این حال و هوا را پیدا کنند.» او با بیان اینکه تخصص شناخت صداست، درباره ساخت ساز اظهار کرد: «۲۵ سال پیش برای شش ماه به اصفهان رفتم و نزد آقای چایچی مقداری تجربه سازسازی‌ام را زیاد کردم. بعد از آن هم نزد آقای قنبری رفتم. البته از دوران دبیرستان نجاری می‌کردم. در این سال‌ها احساس کردم که به رنگ صداهای جدید نیاز داریم تا در مقابل ارکسترهای جهان حرفی برای گفتن داشته باشیم.» شجریان در پاسخ به سوالی درباره میزان استفاده از این سازها از سوی آهنگسازان گفت: «این سازها باید روی صحنه بروند تا لیاقت خودشان را نشان دهند. در این سال‌ها که در کشورهای اروپایی و آمریکا کنسرت برپا می‌کردم، اعضای گروه نوازندگان که از ملیت‌های مختلف بودند با سازها ارتباط خوبی برقرار کردند حتی در مواردی می‌دیدم که تعدادی از آنها از این ساز برای نواختن ملودی‌هایی از موسیقی عهد باروک استفاده می‌کردند. در اجراهایی که در آمریکا داشتم یکی از نوازنده‌های گروهم، مایستر ارکستر سمفونیک سانفرانسیسکو بود. این نوازنده می‌گفت برای رسیدن به لحن و لهجه موسیقی دوران باروک می‌توان از ساز «دل و دل» استفاده کرد.»

گرفتن سفارش

شجریان در پاسخ به سوال «شرق» درباره دستاوردهای نمایشگاه پیش‌رو در مقایسه با اولین نمایشگاهش که در سال ۹۰ برگزار شده بود، گفت: «این نمایشگاه غیر از نمایش دو ساز جدید تفاوت چندانی با نمایشگاه قبلی ندارد. سعی کردم سازها به سمت بهترشدن برود. آن موقع صرفا نمایش سازها اهمیت داشت ولی الان علاوه‌بر نشان‌دادن آثار، می‌خواهیم از علاقه‌مندان سفارش بگیریم.» شجریان به سوال دیگر «شرق» نیز درباره حضور کمرنگ ویلن‌نوازان طی دهه‌های اخیر پاسخ داد: «بعد از انقلاب نوازنده‌های توانای ویلن کار نکردند یا نتوانستند کار کنند. به هرحال ما می‌خواهیم سازهای خودمان را داشته باشیم. ساز ما شرقی‌ها، پوستی است و من هم در ساخت سازهایم به این نکته توجه کرده‌ام.» شجریان با اشاره به اینکه هنوز قیمت سازهای ابداعی که قرار است در نمایشگاه ارایه شود، تعیین نشده اما بیشترین سعی خود را خواهد کرد تا قیمت ارزانی داشته باشند که نوازنده‌های مبتکر توانایی خرید آنها را داشته باشند، درباره صداهای بم در موسیقی ایرانی گفت: «باید خواننده‌هایی که صداهای بم دارند بیایند و کار کنند. صدای بم فوق‌العاده است و برای من مانند اکسیر می‌ماند. عشق زیادی به صدای بم دارم.»

لطمه برگزارنشدن کنسرت

در ادامه نشست، این خواننده درباره ارتباط مردم با سازهای ابداعی خود عنوان کرد: «ساز تا زمانی که روی صحنه یا در تلویزیون دیده نشود، نمی‌تواند با مردم ارتباط برقرار کند. برگزارنشدن کنسرت در ۴، ۵سال اخیر، لطمه بزرگی زد برای اینکه این سازها دیده نشدند. اگر شرایطی فراهم شود که بتوانم در ایران کنسرت بدهم، روی صحنه می‌روم و از این سازها در کنار سازهای سنتی استفاده می‌کنم.» شجریان سپس از تداوم کارگاه‌های آوازخوانی خبر داد: «شاگردانی که در کارگاه‌های آوازخوانی من در فرهنگستان هنر شرکت کرده بودند، از ۱۷ شهریور بار دیگر تمرین‌های خود را شروع می‌کنند.» او در بررسی وضعیت آینده آواز ایران پیش‌بینی کرد: «نگران آواز ایران نیستم. آنچه را که باید به شاگردان منتقل می‌کردم، منتقل کردم. بقیه‌اش به خود آنها بستگی دارد.»

نمی‌توان ناامید بود

همچنین در بخش‌های پایانی نشست، موضوعات دیگری هم مطرح شد که از جمله آنها توقع شجریان از معاونت هنری دولت جدید بود: «اتفاقات خوبی طی ماه‌های اخیر در بدنه وزارت ارشاد افتاده است اما بازهم کسانی هستند که فضای موسیقی را دوست ندارند بنابراین باید ببینیم که این دو با هم چه می‌کنند. مساله ما صحنه و سالن‌های مناسب است چون کمبود سالن‌های مناسب دست و پای ما را تنگ کرده است. امیدواریم این راه، همچنان که چند سالی خوب پیش می‌رفت، باز هم ادامه پیدا کند.»

استاد آواز ایران در بخش پایانی این نشست، درباره این سوال که چقدر به دولت جدید برای ایجاد فضایی در جهت بهترشدن هنر امید دارد، گفت: «نمی‌توان ناامیدانه به ماجرای موسیقی ایرانی نگاه کرد؛ چراکه حتی زمانی که موسیقی در کشور ما جاری بود قوانین دست‌وپاگیری وجود داشت که ما را با مشکل مواجه می‌کرد. من اعتقاد دارم موسیقی را باید مردم انتخاب کنند و دولت نباید وارد این مسایل شود. وقتی اینطور شد، مانع پیشرفت موسیقی شد و موسیقی زیرزمینی، رشد کرد. پس بهتر است این کار را نکنند اما دارند این کار را می‌کنند. نتیجه خوبی نیز برایشان نداشته است و بعدها می‌فهمند باید موسیقی را آزاد بگذارند.»

کارگاه سنتور و سازهای ابداعی محمدرضا شجریان از ۲۲ تا ۲۵ شهریور در سالن پاییز خانه هنرمندان برگزار می‌شود و همه‌روزه از ساعت ۱۰ تا ۱۳ و ۱۴ تا ۲۰ ورود برای عموم آزاد است.

نشست رسانه‌ای نمایشگاه «سرو نقره‌ای» برگزار شد

تمایل اهالی گرافیک به همکاری با دولت جدید

مرجان صائبی

شش‌سال از آخرین دوره برگزاری دوسالانه گرافیک تهران می‌گذرد. در غیاب این دوسالانه، انجمن صنفی طراحان گرافیک از سال ۸۹ با برگزاری نمایشگاه «سرو نقره‌ای» سعی کرده حیات و رشد گرافیک را تداوم دهد. اما در حال حاضر با روی‌کارآمدن دولت جدید رییس انجمن طراحان گرافیک از تمایل این صنف برای همکاری دوباره با وزارت ارشاد و ازسرگیری دوسالانه گرافیک خبر می‌دهد. نشست خبری سومین نمایشگاه دوسالانه «سرونقره‌ای» روز گذشته، ۱۶شهریورماه در خانه هنرمندان با حضور علی رشیدی، رییس هیات‌مدیره انجمن و مهدی سعیدی، دبیر نمایشگاه برگزار شد. علی رشیدی درباره شکل‌گیری نمایشگاه «سرو نقره‌ای» به جای دوسالانه طراحان گرافیک توضیح داد: «از سال ۸۹ به‌بعد به‌علت قطع همکاری با مرکز هنرهای تجسمی از طریق انجمن این نمایشگاه را برگزار می‌کنیم. چون این نمایشگاه فقط مختص اعضای انجمن است نامش را سرو نقره‌ای گذاشتیم چون دوسالانه‌ها کل طراحان گرافیک را دربرمی‌گیرد.» وی در ادامه گفت: در دولت گذشته چندین‌بار با وزارت ارشاد درباره برگزاری دوسالانه گرافیک صحبت کردیم و در حال حاضر اگر بتوانیم تعامل خوبی با دولت جدید داشته باشیم، این امر محقق خواهد شد.» وی اضافه کرد: «در جلسه‌ای که با آقای مرادخانی داشتیم خواسته‌های خود را مطرح کردیم و اگر احترام متقابلی بین انجمن و وزارت ارشاد و مرکز هنرهای تجسمی به‌وجود بیاید قطعا دوباره دوسالانه‌ها را برگزار خواهیم کرد و نمایشگاه «سرو نقره‌ای» به‌صورت انتشار کتاب به حیات خود ادامه خواهد داد.» او گفت: «انجمن طراحان گرافیک در زمینه هنرهای تجسمی جزو مقتدرترین انجمن‌هاست که بدون کم‌وکاست پروسه رشد خودش را طی می‌کند.» او در پاسخ به این سوال که چرا انجمن هنوز موزه‌ای ندارد، گفت: «متاسفانه نتوانستیم دولت گذشته را قانع کنیم که داشتن موزه یک موضوع ملی است و ربطی به انجمن ندارد. البته امیدواریم که با تعامل دولت جدید بتوانیم این امر را محقق کنیم.» او از برگزاری این نمایشگاه از امسال به‌صورت دوسالانه خبر داد و درباره علت این کار گفت: «قدرت کارهای تازه در عرض یک‌سال به حدی نیست که بتوانیم نمایشگاهی از آنها برگزار کنیم. تفاوت دیگر این دوره این است که قبلا از هر عضو انجمن یک کار در نمایشگاه حضور داشت، اما امسال کارهایی که کیفیت بالاتری دارند در نمایشگاه حضور خواهند داشت.» در این نشست سعیدی دبیر نمایشگاه درخصوص برگزاری سومین نمایشگاه گفت: «در بهمن‌ماه سال ۹۱ جلساتی را با شورای برنامه‌ریزی انجمن و نمایشگاه برگزار کردیم و فراخوان نمایشگاه را در هشت بند شامل هویت بصری، نشانه، پوستر، تبلیغات تجاری، جلد و صفحه‌آرایی منتشر کردیم.» دوهزارو۶۳۰ اثر از ۳۳۲ طراح در هشت بخش به دبیرخانه رسید و پس از بررسی و داوری تعداد ۷۴۴ اثر از ۱۴۴ طراح برای نمایشگاه امسال انتخاب شدند.» او از اضافه شدن بخش طراحی فونت فارسی در سومین دوره این نمایشگاه خبر داد و افزود: «به علت کاربرد بالای طراحی فونت فارسی در بخش‌های مختلف گرافیک تصمیم گرفتیم بخش ویژه طراحی فونت فارسی را نیز در جشنواره بگنجانیم.» سعیدی از فرزاد ادیبی، اونیش امین‌الهی، پریسا تشکری، علی رشیدی، کوروش قاضی‌مراد، مریم که‌وند و ساعد مشکی به‌عنوان شورای برنامه‌ریزی بخش طراحی فونت فارسی جشنواره و نیز از طارق عتریسی، مصطفی اوجی، صداقت جباری، دامون خانجانزاده و مسعود سپهر به‌عنوان هیات داوری نام برد. سعیدی ادامه داد: «در این بخش ۱۷۰ اثر به دستمان رسید که نمایش این آثار سوم تا نهم آبان‌ماه همزمان با افتتاح نمایشگاه در خانه هنرمندان در موزه هنرهای دینی امام‌علی(ع) برپا خواهد شد.»

عکس: ایسنا

چهره روز

تمجید «لوموند» از امیررضا کوهستانی

عاشقانه‌ای که بعد از ۱۲ سال روی صحنه می‌رود

● **شرق:** «در یک اتاق با یک نفر نشستی و قادر نیستی از روی صندلی بلند شوی. لحظه‌ای پیش گفت‌وگوی مهمی درباره جداشدن داشتی و به همین خاطر سر جای خودت خشکت زده است. باید از آنجا بروی، اما نشستی و فکر می‌کنی کهن باید حرفی بزنی که همه چیز را تغییر دهد. حرفی که خودت می‌دانی نمی‌توانی چیزی را تغییر دهی... . این حسی است که خیلی‌ها آن را تجربه کردند. اما تجربه امیررضا کوهستانی خیلی مهم بود. او وقتی ۲۲ساله بود این تجربه را به اسم رقص روی لیوان‌ها روی صحنه برد. نمایشی که باعث شد این جوان شیرازی در همه سالن‌های بزرگ تئاتر روی صحنه برود.» این نوشته، بخشی از توصیفی است که خبرنگار روزنامه لوموند در مورد تازه‌ترین اثر یعنی نمایش «سالگشتگی»

امیررضا کوهستانی نوشته است. او در این گزارش که تیتر «تکه‌هایی از حرف عاشقانه ایرانی» برای آن انتخاب شده، از «سالگشتگی» امیررضا کوهستانی تمجید کرده‌است، نمایشی که قرار است تا چند روز دیگر در جشنواره «اکتورال» مارسی به روی صحنه برود. «سالگشتگی»، روایت دوباره شیوا و فرود است که بعد از ۱۲سال بار دیگر همدیگر را می‌بینند. دو شخصیت نمایش «رقص روی لیوان‌ها» که کوهستانی در سال ۱۳۸۰ در بیستمین دوره جشنواره تئاتر فجر در تالار مولوی روی صحنه آورد. با همان اجرای اول بود که ۱۴ مدیر تالار و جشنواره خارجی از امیررضا دعوت کردند تا به سرزمین‌های آنها برود و میهمان تئاتر آنان باشد. اما او حالا بعد از تجربه صحنه‌های بزرگی چون رویال کورت لندن، بار دیگر «شیوا» و «فرود» رقص روی لیوان‌ها را در مقابل همه قرار داده است و سالگشتگی را در اروپا و بعد در تهران به صحنه ببرد. گروه، نمایش را در روزهای ۳۱آگوست و اول سپتامبر در جشواره لاباتی به صحنه برده‌اند و ۲۶ و ۲۷سپتامبر ۲۰۱۳ در جشنواره کیوز روتردام روی صحنه می‌برد.